

A világ megjavításának az egyik kulcsa az egészséges család

2019. 07. 26.

„Valamennyien tékozló fiúk vagyunk azzal a különbséggel, hogy egyesek az atyai háztól eltávolodó, míg mások már a visszavezető úton járnak.” Andorkó Attila fesztiválos áhítatát ezzel a Pilinszky idézettel tudom a leghitelesebben visszaadni. Hiszen a bizonyágtevő rádöbentett arra, hogy mi is éppen olyan tékozló fiúk vagyunk, mint a bibliai történetben szereplő fiú. Nekünk is szükségünk van arra, hogy elhagyjuk az atyai házat, azonban arra is szükségünk van, hogy visszatérjünk Oda. Az Atyához.

Az áhítatot követően arra a kérdésre kerestük a választ Dénes Katinka és Előd lelkész házaspárral, hogy a család valóban egy elavult intézmény?! Katinka egyszerűsége és hitelessége az előadás kezdetétől egészen a zárszóig lekötötte a zsúfolásig megtelt sátorban az érdeklődők figyelmét. Mindenki már-már lélegzetvisszafojtva hallgatta azokat az őszinte szavakat, amelyek érezhetően szívből szóltak. Egészen humorosan beszéltek arról, hogy milyen módon lehet megőrizni egy házasságot éveken keresztül. Egy idős házaspár történetét mesélték el, amely arról szól, hogy megjegyzi nekik, hogy milyen szép, hogy nyolcvan évesen is egymásba kapaszkodva járnak az utcán, amire a következő válasz érkezik: „lelkem, szédülünk”. Igen, milyen szép is volna, ha mindannyian szédülnénk, de nem az alkohol hatására, hanem sokkal inkább a társunk jelenlététől. Attól, hogy ott van velünk, hiszen mindannyian erre vágyunk. Ott állunk egymással szemben, mindenki a saját falával és nem merjük falakat bontani, nem merjük lebontani azokat a falakat,

amelyeket a másik ember épített fel az évek során, azért, hogy megvédje magát a világtól, a gondoktól. A jó hír számunkra az, hogy az Isten megtanít minket falakat bontani és minden egyes lebontott fal mögött ott lesz valami, amire nem vártunk. Valami, amire nem számítottunk, de pozitívan hat ránk és a másikkal való kapcsolatunkra. Abba lehet hagyni a falak lebontását, de nem érdemes, mert abban a pillanatban, amikor abbahagyjuk a falaknak a lebontását, elveszítjük mindazt, amit addigi életünk során lebontottunk. Sokan vésővel állnak egymás lelkének. Ez azonban nem falakat bont, hanem bánt. Nem közelebb hoz egymáshoz, hanem eltaszít egymástól. Rajtunk áll, hogy kapcsolatainkat építeni akarjuk vagy lerombolni.

A nap hátralevő részében a Láthatatlan színházra került sor, amely a túljelentkezés miatt a mai napon tovább tartott, mint az elmúlt napokban. Jó volt megélni azt, hogy Isten megerősít abban, hogy terve, célja van velünk, sőt feladatot szánt nekünk, olyan küldetésünk van, amit csak mi valósíthatunk meg.

Köszönjük a támogatást Kovászna Megye Tanácsának, hálásak vagyunk a bizalmukért!

A Keskeny Út Fesztiválmisszió Sajtószolgálata